

Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Bergen 2012

De raad van de gemeente Bergen;

gelezen het voorstel van het college van Bergen van 28 februari 2012;

gezien het advies van de Algemene Raadscommissie van 22 maart 2012;

gelet op het bepaalde in de artikelen 8, eerste lid, onderdeel d en 36 van de Wet Werk en Bijstand, artikel 147, eerste lid van de Gemeentewet;
besluit vast te stellen de volgende:

Verordening Langdurigheidstoelage gemeente Bergen 2012 HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. college het college van burgemeester en wethouders;
 - b. de wet Wet werk en bijstand;
 - c. bijstandsnorm de norm bedoeld in artikel 5 onderdeel c van de wet
 - d. belanghebbende degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken op grond van artikel 1:2 Algemene wet bestuursrecht;
 - e. peildatum de datum waarop in enig jaar het recht op de langdurigheidstoelage ontstaat;
 - f. referteperiode een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum;
 - g. inkomen het inkomen als bedoeld in artikel 32 van de wet. In afwijking hiervan wordt een bijstandsuitkering voor de beoordeling van het recht op langdurigheidstoelage gezien als inkomen.

HOOFDSTUK 2. RECHT OP LANGDURIGHEIDSTOELAG

Artikel 2 Voorwaarden

1. Onverlet het bepaalde in artikel 36 van de wet komt in aanmerking voor de langdurigheidstoelage de belanghebbende die gedurende een onafgebroken periode van 36 maanden aangewezen is geweest op een inkomen dat niet hoger is dan 110 % van de voor hem geldende bijstandsnorm.
2. Het college stelt beleidsregels vast met betrekking tot de uitvoering van deze verordening.
3. De beleidsregels, zoals bedoeld in het tweede lid van deze verordening, hebben in ieder geval betrekking op de invulling van het begrip 'geen uitzicht op inkomensverbetering' zoals bedoeld in artikel 36 lid 1 van de wet.

Artikel 3 Hoogte van de langdurigheidstoelage

1. De langdurigheidstoelage bedraagt per jaar:
 - a. voor gehuwden € 517
 - b. voor een alleenstaande ouder € 465
 - c. voor een alleenstaande € 365
2. Voor de toepassing van het eerste lid is de situatie op de peildatum bepalend.
3. Indien één van de gehuwden op de peildatum is uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage ingevolge artikel 11 of artikel 13 lid 1 van de wet komt de rechthebbende echgenoot in aanmerking voor een langdurigheidstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.
4. De in het eerste lid genoemde bedragen worden elk jaar per 1 januari aangepast met een percentage dat overeenkomt met het procentuele verschil tussen de gehuwdennorm, bedoeld in artikel 21 onder c, van de wet, per 1 januari van dat jaar en de gehuwdennorm van het daar aan voorafgaande jaar met een afronding op € 1 naar boven.

Artikel 4 Ingangsdatum

De langdurigheidstoeslag wordt verleend met ingang van de peildatum.

HOOFDSTUK 3. SLOTBEPALINGEN

Artikel 5 Onvoorziene gevallen

In gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het college.

Artikel 6 Overgangsbepaling

In afwijking van artikel 8 is deze verordening vanaf 1 januari 2013 van toepassing op de belanghebbenden op wie op grond van artikel 78w van de wet de huishoudinkomenstoets nog tot 1 januari 2013 wordt toegepast.

Tot 1 januari 2013 gelden voor genoemde belanghebbenden de bepalingen uit de verordening langdurigheidstoeslag Wet werk en bijstand 2012 zoals vastgesteld op 12 april 2012.

Artikel 7 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening tot eerste wijziging van de verordening langdurigheidstoeslag gemeente Bergen 2012.

Artikel 8 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2012 en werkt terug tot 1 januari 2012. De Verordening langdurigheidstoeslag gemeente Bergen 2009, zoals vastgesteld op 16 december 2008 wordt ingetrokken.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Bergen op 12 april 2012.

de griffier, de voorzitter,

Nota-toelichting

Algemene toelichting

Als gevolg van het afschaffen van de bijstand voor inwonenden en het vervangen van de toets op het inkomen van de partner door een toets op gezinsniveau (huishoudinkomen) is aanpassing van de verordening noodzakelijk met ingang van 1 januari 2012.

Op grond van artikel 8, lid 1, onder d, en lid 2, onder b, van de Wet werk en bijstand (verder de wet) dient de gemeenteraad bij verordening regels vast te leggen met betrekking tot het verlenen van een langdurigheidstoeslag. Deze regels dienen in ieder geval betrekking te hebben op de hoogte van de langdurigheidstoeslag en de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen 'langdurig' en 'laag inkomen', zoals die in artikel 36, lid 1 van de wet worden gebruikt. Hiermee is beoogd te bewerkstelligen, dat de langdurigheidstoeslag zoveel mogelijk een gemeentelijke verantwoordelijkheid wordt.

De rechtvaardiging van de langdurigheidstoeslag is dat mensen die langdurig van het inkomen op bijstandsniveau afhankelijk zijn, over het algemeen geen mogelijkheden meer hebben om te reserveren voor (onverwachte) hoge kosten, zoals voor vervangingsuitgaven die na verloop van tijd onvermijdelijk zijn. Hiermee treedt ten aanzien van de positiebepaling van de langdurigheidstoeslag in het inkomensbeleid geen wijziging op. Bij de invoering van de Wet werk en bijstand is die als volgt omschreven: 'Om deze reden wordt de langdurigheidstoeslag voor één jaar toegekend en in één belastingvrij bedrag uitbetaald'. Hiermee wordt bereikt dat er op het moment van uitbetaling ruimte ontstaat binnen het budget waaruit hogere kosten kunnen worden voldaan, bijvoorbeeld voor vervangingsuitgaven.

De langdurigheidstoeslag is een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Bijzonder, omdat gemeenten in tegenstelling tot de normale (categoriale) bijzondere bijstand, gehouden zijn het gemeentelijk beleid ten aanzien van de langdurigheidstoeslag in een verordening vast te leggen. Voorts bijzonder, omdat gemeenten gehouden zijn de langdurigheidstoeslag te verstrekken indien de aanvrager aan de gestelde voorwaarden voldoet. Deze bijzondere categoriale voorziening staat in beginsel open voor iedereen met een minimum inkomen, dus ook voor werkenden.

De voorwaarden om voor een langdurigheidstoeslag in aanmerking te komen, staan vermeld in artikel 36 van de wet. Het college verleent de langdurigheidstoeslag op aanvraag. Dit sluit de mogelijkheid voor ambtshalve toekenning uit. Het kabinet geeft hierbij aan, dat het gaat om een vorm van bijzondere bijstand, waarbij geldt dat voor elk individueel geval beoordeeld moet worden of er een recht bestaat.

Door de zinsnede in de wet 'geen uitzicht heeft op inkomensverbetering' wordt gewaarborgd dat bepaalde groepen met een goed arbeidsmarktperspectief, zoals studenten, niet in aanmerking komen

voor de langdurigheidstoelage. Verder is de ondergrens voor aanvragers van de langdurigheidstoelage bepaald op 21 jaar, omdat dit de leeftijd is waarop de ouderlijke onderhoudsplicht vervalt. Hiermee blijft de langdurigheidstoelage aansluiten op het systeem van de wet ten aanzien van personen jonger dan 21 jaar.

Personen van 65 jaar en ouder zijn uitgesloten van het recht op een langdurigheidstoelage. Als gevolg van de al gerealiseerde inkomensverbetering voor personen van 65 jaar en ouder (hogere norm) blijft deze doelgroep buiten het bereik van de regeling.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsbepalingen

Voorafgaand aan de peildatum is gekozen om de referentieperiode vast te stellen op 36 maanden. Hiermee is meteen invulling gegeven aan het begrip 'langdurig'. Dus over de duur van de referentieperiode wordt bepaald of iemand langdurig een laag inkomen heeft.

Met betrekking tot het begrip 'inkomen' is een van de WWB afwijkende definitie opgenomen. Nu de wetgever de gemeenteraad opdracht heeft gegeven om in de verordening regels te geven met betrekking tot het begrip 'langdurig en laag inkomen', is de gemeenteraad bevoegd om dit begrip voor de toepassing van artikel 36, lid 1 van de wet, nader te definiëren. Met de gebruikte definitie wordt aangesloten bij de in de bestaande uitvoeringspraktijk gehanteerde (en ook door de wetgever bedoelde) invulling van het begrip inkomen in artikel 36 lid 1 van de wet.

In de verordening wordt het begrip belanghebbende gebruikt. Dit begrip wordt in artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht omschreven als degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet nader zijn omschreven hebben dezelfde betekenis als in de genoemde wetten.

Artikel 2 Voorwaarden

In dit artikel worden de omschrijvingen van de begrippen langdurig en laag inkomen uitgewerkt.

Het laag inkomen wordt uitgedrukt als percentage van het voor de betrokkene toepasselijke bijstandsnorm. Voor werkenden zal gekeken moeten worden naar het inkomen, afgezet tegen de persoonlijke situatie (alleenstaand, alleenstaande ouder, gezin) als het ware zij een uitkering ontvangen.

Beschikt men over uitzicht op inkomensverbetering, dan ontbreekt recht op langdurigheidstoelage. Daarbij had de wetgever vooral studenten op het oog, maar niet uitsluitend (TK Handelingen 2008-2009, nr. 5-308 en TK 2008-2009, 31 441, nr. 12). De intentie van de wetgever was om met deze voorwaarde vast te leggen dat bepaalde groepen met een goed arbeidsmarktperspectief niet in aanmerking zouden kunnen komen voor de langdurigheidstoelage. Voor studenten geldt dit in het bijzonder. Zij mogen namelijk in staat worden geacht na afronding van hun studie door werkaanvaarding een inkomensstijging te realiseren. Daarnaast zijn in de parlementaire behandeling ex-studenten genoemd, die in een aanloopschaal beginnen en werkenden die bewust kiezen voor een deeltijdbaan maar op zichzelf wel potentieel hebben om een inkomensverbetering te realiseren (TK Handelingen 2008-2009, nr. 5-308).

Een andere groep waarvoor gesteld kan worden dat die uitzicht heeft op inkomensverbetering, is de groep personen in een schuldsaneringstraject, binnen het kader van hetzij de WSNP, hetzij een minnelijke regeling.

Artikel 3 Hoogte van de langdurigheidstoelage

De hoogte van de langdurigheidstoelage is gebaseerd op de huidige hoogte per 1 januari 2012. Om niet jaarlijks de verordening aan te hoeven passen is gekozen om de hoogte jaarlijks automatisch mee te laten bewegen met de bijstandsnormen. Omdat de bijstandsnormen in beginsel 2 maal per jaar worden geïndexeerd en de langdurigheidstoelage maar eenmaal, wordt steeds een vergelijking gemaakt met de gezinsnormen van 1 januari van het voorafgaande jaar.

lid 3

Bij het niet rechthebbend gezinslid wordt de langdurigheidstoelage verstrekt naar de norm voor een alleenstaande (ouder) als er nog slechts één rechthebbend gezinslid is.

Nogmaals wordt opgemerkt, dat een meerderjarig kind als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de wet (student met WSF of WTOS en een bepaald maximum inkomen niet valt onder het begrip van 'gezin'. Ook een bloedverwant in de eerste graad waarbij toepassing wordt gegeven aan artikel 4, lid 5, van de wet valt buiten het uitgebreide begrip van 'gezin'.

Hoewel de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet tot de middelen wordt gerekend, valt een Wajonger, voor zover hij tot een gezin behoort dat niet enkel uit gehuwden of uit gehuwden met hun ten laste komende kinderen bestaat, welonder het begrip van 'gezin'. Eventueel vermogen van dit gezinslid dient dan ook in aanmerking te worden genomen.

Artikel 3a Afwijkende regeling voor gezinnen met drie of meer meerderjarige gezinsleden

Gelet op het feit dat bij gezinnen die bestaan uit drie of meer, meerderjarige gezinsleden uit het gezamenlijk inkomen meer kosten moeten worden betaald, kan daarin aanleiding worden gevonden om soepeler om te gaan met de voorwaarden voor toekenning van de langdurigheidstoeslag, dan wel de toeslag voor die groep te verhogen. De toeslag wordt in deze verhoogd met 25%.

Artikel 4 Ingangsdatum

Gemeenten kunnen zelf bepalen wat zij onder de term 'langdurig' en 'laag inkomen' verstaan. Bepaald is, dat een persoon ten hoogste eenmaal binnen 12 maanden in aanmerking komt voor een langdurigheidstoeslag. De verstrekking is echter niet gebonden aan die periode van 12 maanden. Het kan zijn dat per 12 maanden meerdere malen langdurigheidstoeslag wordt verstrekt, indien de verstrekking ziet op een recht dat in een voorgaand jaar is ontstaan, maar pas later is aangevraagd.

Artikel 5 Onvoorziene gevallen

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6 overgangsbepaling

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7 Citeertitel

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 8 Inwerkingtreding

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.